

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/189/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418203659
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6418203659.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Ľubomíra Šablu a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. R. armády č. XXXX/XX, XXX XX D. D., zastúpená advokátom JUDr. Vladimírom Kašubom, PhD., so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, proti žalovanej B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, XXX XX D. S., o zaplatenie 14 000,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25C/12/2018-45 z 29. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni 14 000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 06.07.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o nároku žalobkyne na náhradu trov konania voči žalovanej m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v III. výroku o nároku Slovenskej republiky na zaplatenie súdneho poplatku voči žalovanej z r u š u j e .

IV. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe o zaplatenie 14 000,- € s príslušenstvom, ktoré si žalobkyňa uplatňovala na základe listiny označenej ako uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, podpísanej žalobkyňou aj žalovanou 21.10.2012, v ktorom žalovaná ako dlžník prehlásila, že si je vedomá skutočnosti, že dlhuje žalobkyni 14 000,- € titulom vrátenia kúpnej ceny vo výške 14 000,- € za predaj motorového vozidla KIA Sportage EČV: BL XXXCM (ďalej aj „KIA Sportage“) podľa kúpnej zmluvy zo dňa 02.09.2012 a v súlade s ustanovením § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“), prehlásila, že uznáva svoj dlh vo výške istiny 14 000,- € titulom vrátenia kúpnej ceny vo výške 14 000,- € za predaj motorového vozidla KIA Sportage EČV: BL XXXCM. Spísaniu tejto listiny podľa zistenia súdu prvej inštancie predchádzalo uzavretie kúpnej zmluvy dňa 02.09.2012 medzi žalovanou ako predávajúcou a žalobkyňou ako kupujúcou, predmetom ktorej bol predaj a kúpa osobného motorového vozidla továrenskej značky KIA Sportage s EČV: ZC XXXAZ za 14 000,- €. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/32/2014 súd prvej inštancie zistil, že na návrh žalobkyne spoločnosti Motor - Car Bratislava, spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Tuhovská 5 vydal Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 01.10.2012 predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej v 2. rade O. A.

(žalobkyni v tomto konaní) uskutočniť akékoľvek právne úkony, ktorými by previedla vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu značky KIA Sportage EČV: TR XXXAN (predtým EČV: BL XXXCM) na inú osobu vkladom motorového vozidla do majetku tretej osoby, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou, ktorej predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu alebo zaťaženie motorového vozidla akýmikoľvek ťarchami alebo bremenami, zakázal uskutočniť akékoľvek právne úkony, ktorými by motorové vozidlo zverila do užívania tretej osobe alebo ktorými by vykonala k motorovému vozidlu akúkoľvek zmenu v evidencii vozidiel a zakázal jej uzatvoriť akékoľvek právne úkony s povahou zmluvy o budúcej zmluve, ktorými by sa zaviazalo previesť vlastnícke právo k motorovému vozidlu, vkladom do majetku tretej osoby, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou, ktorej predmet by bol prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu alebo zaťaženie motorového vozidla akýmikoľvek ťarchami alebo bremenami. Spoločnosť Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. vo veci sp. zn. 7C/32/2012 žalovala sestru žalovanej z tohto konania Y. U. a žalobkyňu z tohto konania O. A. o vydanie vozidla KIA Sportage EČV: BL XXXCM s odôvodnením, že s Ivetou U. uzavrel kúpnu zmluvu dňa 10.11.2011, v ktorej bola dohodnutá výhrada vlastníctva tak, že vozidlo zostáva vo vlastníctve predávajúceho až do vyrovnania všetkých jeho pohľadávok a nárokov. Kupujúca Y. U. nezaplatila kúpnu cenu motorového vozidla, z tohto dôvodu spoločnosť Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. dňa 22.08.2012 odstúpila od kúpnej zmluvy a žiadala od O. A. vydať motorové vozidlo a zaplatiť určité peňažné sumy od Y. U.. O. A. dobrovoľne vydala motorové vozidlo vlastníkovi Motor - Car Bratislava, spol. s r.o., z tohto dôvodu bolo konanie sp. zn. 7C/32/2012 na Okresnom súde Žiar nad Hronom voči nej pre späťvzatie žaloby zastavené a s ďalšou žalovanou Y. U. bol uzavretý súdny zmier dňa 18.04.2016 v znení, že sa Y. U. zaviazala uhradiť v prospech žalobcu Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. sumu 19 940,- € ako rozdiel medzi kúpno-predajnou cenou motorového vozidla KIA Sportage a aktuálnou hodnotou motorového vozidla vypočítanou na základe znaleckého posudku v čase vydania motorového vozidla a sumy nájomného za užívanie predmetného motorového vozidla za obdobie držby žalovanou Y. U.. Na základe týchto zistení súd prvej inštancie konštatoval, že kúpna zmluva uzatvorená medzi stranami sporu dňa 02.09.2012, predmetom ktorej bola kúpa a predaj motorového vozidla KIA Sportage, je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a dôsledkom absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy je vznik synalagmatického záväzku v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka medzi žalobkyňou a žalovanou. Záväzok vrátiť prijaté plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 489 Občianskeho zákonníka vznikol žalovanej voči žalobkyni, ktorá si svoju povinnosť zo synalagmatického záväzku vydať motorové vozidlo splnila v zmysle súdnej praxe tým, že vec vydala vlastníkovi. Žalobkyňa preukázateľne vydala motorové vozidlo KIA Sportage vlastníkovi 23.02.2015 a týmto okamihom jej vznikol nárok na vrátenie plnenia z neplatnej zmluvy voči žalovanej.

1.1 Námietku žalovanej, že uznanie dlhu z 21.10.2012 nie je platným právnym úkonom, vyhodnotil ako nedôvodnú. Obsah tohto právneho úkonu posúdil súd prvej inštancie podľa § 558 Občianskeho zákonníka a dospel k názoru, že písomná forma uznania dlhu bola dodržaná a obsahové náležitosti súhlasia so znením zákonného ustanovenia, keď uznanie dlhu obsahuje vyjadrenie prísľubu dlžníka zaplatiť dlh, uvedenie dôvodu dlhu - vrátenie kúpnej ceny vo výške 14 000,- € za predaj motorového vozidla. Platné uznanie dlhu spôsobilo vznik vyvrátenej právnej domnienky, že dlh v čase uznania trval a súčasne prerušenie premlčania a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, ktorá začína plynúť dňom, kedy k uznaniu dlhu došlo alebo kedy uplynula lehota na plnenie, ak bola v uznaní dlhu určená. Dôkazné bremeno o tvrdenej skutočnosti, že dlh v čase spisania uznania dlhu neexistoval, prešlo na žalovanú, ktorá dôkazné bremeno o tom, že v dobe uznania záväzku tento dlh neexistoval, resp. už zanikol, neuniesla.

1.2 Žalovaná nedôvodne namietala premlčanie nároku uplatneného v tomto konaní. Žalobkyňa mohla uplatniť svoj nárok v 10 ročnej premlčacej dobe podľa § 110 ods. 1 OZ. Na námietku premlčania nemohol súd prihliadnuť s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 3 OZ z dôvodu, že žalobkyňa vydala motorové vozidlo vlastníkovi 23.02.2015 a ona námietku premlčania vzniesť nemohla.

1.3 Žalobkyňa vyzvala žalovanú na zaplatenie dlhu 07.06.2018 a keď žalovaná dobrovoľne na základe tejto výzvy neplnila, hoci výzvu na splnenie dlhu prevzala 20.06.2018, vznikol žalobkyni nárok aj na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ od 06.07.2018 do zaplatenia vo výške ustanovenej Nariadením vlády č. 77/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (5 % ročne).

1.4 O nároku žalobkyne na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) a rovnako s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p., § 2 ods. 2 a § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov rozhodol okresný súd aj o nároku Slovenskej republiky na zaplatenie súdneho poplatku v plnej výške voči žalovanej. V

oboch prípadoch podľa dôvodov rozhodnutia o výške náhrady trov konania a výške súdneho poplatku mal rozhodnúť súdny úradník podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná, v ktorom zopakovala námietky proti nároku žalobkyne, prednesené už v konaní pred súdom prvej inštancie: uznanie dlhu nespĺňa zákonom stanovené náležitosti podľa § 558 Občianskeho zákonníka, keď neobsahuje prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Pre nespĺnenie zákonných náležitostí ide podľa názoru žalovanej o absolútne neplatný právny úkon. Z textu žalobcom predloženej listiny nazvanej ako uznanie dlhu je zrejmé, že dlžník prehlásil vedomosť o skutočnosti dlhu na kúpnej cene (a to je všetko), pričom v čase spísania uvedenej listiny dlh neexistoval, čo bolo preukázané dokazovaním na súde prvej inštancie. Uznanie dlhu sa týkalo vrátenia kúpnej ceny, pričom nedošlo ani k odstúpeniu od zmluvy, ani k žiadnemu úkonu, ktorý by zakladal v danom čase existenciu dlhu. Žalobkyňa v čase spísania listiny o uznaní dlhu disponovala s autom, auto nebolo zadržané a neodstúpila od kúpnej zmluvy. V kontexte uvedeným je potom podľa žalovanej namiesto i ňou vznesená námietka premlčania nároku, a to hlavne z dôvodu neplatnosti listiny nazvanej uznanie dlhu. K okolnosti zakladajúcej právo žalobcu došlo 23.02.2015, kedy odovzdala motorové vozidlo spoločnosti Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. a žaloba na súd bola podaná až 15.08.2018. Súd prvej inštancie mal žalobu pre premlčanie nároku zamietnuť. Neobstoja potom ani nároky žalobkyne a Slovenskej republiky na náhradu trov konania a zaplatenie súdneho poplatku.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k tomuto odvolaniu upozornila, že ide opakovanie tej istej argumentácie, ktorá už bola žalovanou predostretá v konaní pred súdom prvej inštancie a ktorou sa okresný súd vypořiadal v napadnutom rozsudku. Žalovaná nespochybnila správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, preto žalobkyňa navrhuje potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

4. V reakcii na toto vyjadrenie žalovaná uviedla, že súd prvej inštancie skutočnostiam uvádzaným v podanom odvolaní venoval len okrajovú pozornosť a nesprávne vyhodnotil žalovanou tvrdené skutočnosti. Trvala na tom, že námietka premlčania bola vznesená dôvodne.

5. Krajský súd príslušný na prejednanie odvolania podľa § 34 C. s. p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že skutkový stav zistil súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu a správne a nebolo potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie, a to iba z hľadiska dôvodov vymedzených v odvolaní žalovanej, ktoré je možné podriadiť len pod ust. § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci. Vady týkajúce sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 C. s. p. odvolací súd sám nezistil. Žalovaná napadla rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, aj závislých výrokoch o trovách konania medzi stranami sporu a jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok zo žaloby. Odvolanie proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o veci samej nepovažuje odvolací súd za dôvodné. V tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil. Pokiaľ podľa § 388 pristúpil k zmene rozsudku súdu prvej inštancie v II. výroku, tak len za formálnych dôvodov, keď o nároku žalobkyne na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie nevykonateľným výrokom a zrušenie rozsudku okresného súdu v III. výroku podľa § 389 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku je dôsledkom nesprávnej aplikácie ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok zo žaloby, keď táto povinnosť mala byť uložená žalovanej len podľa ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch spôsobom upraveným týmto zákonom.

6. Žalobkyňa v žalobe doručenej Okresnému súdu Žiar nad Hronom 15.08.2018 neuviedla všetky skutočnosti predchádzajúce podpisu listiny s názvom uznanie dlhu žalovanou dňa 21.10.2012 majúca za to, že ide o platný právny úkon so všetkými dôsledkami vyplývajúcimi z § 558 Občianskeho zákonníka.

7. Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

8. Je potrebné súhlasiť s názorom žalovanej, že písomné uznanie zo strany dlžníka, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky je esenciálnou náležitosťou jednostranného právneho úkonu uznania dlhu podľa § 558 OZ, ktoré slúži na zabezpečenie nárokov veriteľa. Platné uznanie dlhu posilňuje procesnú pozíciu veriteľa, ktorý pri platnom uznaní dlhu dlžníkom nemusí dokazovať vznik dlhu, ani jeho trvanie v čase, keď k uznaniu došlo. Platné uznanie dlhu zakladá domnienku existencie

záväzku v čase uznania a jeho procesným dôsledkom je prenesenie dôkazného bremena z veriteľa na dlžníka o tom, že dlh v čase uznania neexistoval (podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 3840/2012, 33Cdo 153/2012 a iné). Rovnaké závery vyplývajú aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 116/2009, ktorý za správny a výsledkom dokazovania zodpovedajúci označil záver odvolacieho súdu, ktorý vyhodnotil prejav vôle žalovaného smerujúci k uznaniu dlhu tak, že k platnosti takéhoto právneho úkonu okrem písomnej formy a všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je potrebné, aby dlžník vyjadril prísľub zaplatiť dlh, uviedol dôvod jeho vzniku a výšku, v akom dlh uznáva. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 79/2005 je možné výkladom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka hodnotiť obsah uznávacieho prejavu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, musí však z uznávacieho prejavu byť zrejmé, že vôľa konajúceho smerovala k uznaniu dlhu. Aby bolo možné písomný právny úkon interpretovať ako uznanie dlhu, musel by v ňom byť obsiahnutý jasný prejav vôle uznávajúceho dlžníka smerujúci k uznaniu dlhu. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 948/2008 z 24. septembra 2009 s písomným uznaním práva čo do dôvodu aj výšky je spojený inštitút pretrhnutia premlčacej doby upravený v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uznanie práva je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon dlžníka, ktorý pre svoju platnosť okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) musí spĺňať aj náležitosti predpísané v § 110 ods. 1 v druhej vete Občianskeho zákonníka. Musí byť uskutočnené v písomnej forme, musí sa týkať dôvodu aj výšky pohľadávky. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je zaistovacím inštitútom, ktorého podstatou je založenie právnej domnienky existencie dlhu v dobe jeho uznania. Tým sa v spore posilňuje procesná pozícia veriteľa, ktorý nemusí dokazovať vznik a existenciu dlhu v dobe, keď k uznaniu došlo. Naopak, je na dlžníkovi, ktorý namieťa, že dlh nevznikol alebo bol splnený alebo zanikol inak, aby to preukázal. Uznaním dlhu teda prechádza dôkazné bremeno z veriteľa na dlžníka. K platnému uznaniu dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je okrem všeobecných náležitostí podľa § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka potrebné, aby tento jednostranný právny úkon urobil písomnou formou, vyjadril v ňom prísľub zaplatiť dlh a uviedol dôvod a výšku dlhu. Najvyšší súd ČR konštatoval, že vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh je esenciálnou náležitosťou len uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ prejav vôle dlžníka obsahuje uznanie dlhu čo do dôvodu aj výšky a absentuje v ňom výslovný prísľub zaplatenia dlhu, dôsledkom tohto úkonu je len pretrhnutie premlčacej doby podľa § 110 ods. 2 vety druhej Občianskeho zákonníka; vyvrátená právna domnienka trvania dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka nenastane.

9. Za rozhodný okamih pre možnosť uznať dlh je potrebné považovať čas po vzniku dlhu. Účinky uznania, t. j. vyvrátená domnienka existencie dlhu sa viaže k dátumu, kedy k písomnému uznaniu došlo (podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 4492/2008). Uznať dlh je možné len v čase, keď dlh už existuje (vznikol). Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. II. ÚS 136/2017 z 1. marca 2017 za súladný so zákonom označil názor krajského súdu, že uznanie dlhu ako spôsob zabezpečenia záväzku prichádza do úvahy až potom, ako dlh vznikol - keď vznikla dlžníkovi povinnosť splatiť svoj peňažný záväzok veriteľovi a veriteľovi právo uvedené plnenie od dlžníka požadovať, t. j. keď sa stal záväzok splatným.

10. Žalovaná opakovane v konaní pred súdom prvej inštancie aj v odvolaní tvrdí, že v čase uznania dlhu dňa 21.10.2012 žiaden dlh voči žalobkyni nemala z dôvodu, že v tom čase žalobkyňa od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 02.09.2012 neodstúpila a motorové vozidlo mala u seba. Sám súd prvej inštancie zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/32/2012 zistil, že žalobkyňa vydala motorové vozidlo spoločnosti Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. až 23.02.2015, preto len týmto dňom mohol vzniknúť medzi žalobkyňou a žalovanou synalagmatický záväzok podľa § 457 OZ na vydanie plnenia z neplatnej zmluvy. V § 457 OZ je zakotvená povinnosť účastníkov dvojstranného právneho úkonu vydať si navzájom plnenie získané z neplatnej alebo zrušenej zmluvy. Každý z účastníkov tohto dvojstranného právneho úkonu je zároveň povinným i oprávneným účastníkom právneho vzťahu zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. V dôsledku vzájomnej viazanosti a podmienenosti práv a povinností účastníkov zrušenej zmluvy je procesné uplatnenie a uspokojenie práva jednej zmluvnej strany viazané na uspokojenie obdobného práva druhej zmluvnej strany, čo znamená, že povinnosť jednej z nich plniť je viazaná na rovnakú povinnosť druhej. Žiadna z nich teda nemôže samostatne uplatniť svoje právo na plnenie poskytnuté z neplatnej alebo zrušenej zmluvy (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/115/2008 z 26.02.2009). Uvedené vzťahujúc na prejednávajúcu vec znamená, že procesné dôsledky predpokladané v ustanovení § 558 OZ (predpoklad, že dlh v čase uznania trval) uznanie dlhu, žurnalizované v kópii na č. I. 2 spisu podpísané tak žalobkyňou ako žalovanou 21.10.2012 nevyvolalo a nemalo za následok ani

predĺženie premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ. Keďže žalovaná nepopierala prevzatie kúpnej ceny 14 000,- € na základe kúpnej zmluvy uzavretej so žalobkyňou, ktorou žalobkyni odpredala motorové vozidlo Kia Sportage, pôvodného EČV: BL XXXCM, nebolo potrebné riešiť v tomto konaní, ktorá zo strán sporu má dôkazné bremeno preukázať existenciu dlhu. Obrana žalovanej bola založená na námietke neplatnosti uznania dlhu z 21.10.2012 a premlčaní nároku žalobkyne. Odvolací súd súhlasí so žalovanou, že k platnému uznaniu dlhu dňom 21.10.2012 z dôvodov uvedených vyššie nedošlo, napriek tomu nie je možné zamietnuť žalobu pre námietku premlčania tak ako žiada žalovaná.

11. Správny je názor súdu prvej inštancie, že žalobkyňa splnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z § 457 Občianskeho zákonníka tým, že motorové vozidlo KIA Sportage vydala vlastníkovi tohto vozidla dňom 23.02.2015. Správny je záver súdu prvej inštancie, že súdna prax dospela k názoru, že účastník neplatnej zmluvy splní svoju povinnosť vrátiť prijaté plnenie podľa § 457 OZ tiež vtedy, ak vydá vec vlastníkovi (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/2182/2011, 31Cdo/2250/2009, 25Cdo/663/2005, ktoré sú na bývalú spoločnú právnu úpravu naďalej akceptovateľné v právnom prostredí Slovenskej republiky).

12. Čas splnenia dlhu nebol medzi stranami sporu dohodnutý, podľa výzvy žalobkyne mala žalovaná vrátiť kúpnu cenu za motorové vozidlo až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy, ktorú podľa zistenia súdu prvej inštancie prevzala žalovaná 20.06.2018. Nebyť prekážky uvedenej v § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka by mohla premlčacia doba začať plynúť až odo dňa nasledujúceho po dni, ktorý žalobkyňa výzvou podľa § 563 OZ určila za deň splatnosti dlhu. Od 21.06.2018 trojročná premlčacia doba na uplatnenie peňažných nárokov podľa § 101 Občianskeho zákonníka do podania žaloby na Okresnom súde Žiar nad Hronom by neuplynula.

13. Kúpnu zmluvu z 02.09.2012 vyhodnotil súd prvej inštancie správne ako neplatný právny úkon, keď podľa uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/32/2012 z 01. 10. 2012 kúpna zmluva medzi Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. a Y. Rajnohovou bola uzavretá s výhradou vlastníctva podľa § 601 Občianskeho zákonníka a v konaní sp.zn. 7C/32/2012 bolo preukázané, že v tom konaní žalovaná 1/ Y. U. kúpnu cenu za motorové vozidlo KIA Sportage EČV: BL XXXCM predávajúcemu Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. nezaplatila. Z tohto dôvodu nemohla Y. U. kúpnu zmluvou z 22.08.2012 previesť toto motorové vozidlo na žalovanú z tohto konania B. A. a žalovaná B. A. nemohla odpredať toto motorové vozidlo žalobkyni O. Štefanovej v zmysle zásady „nikto nemôže previesť na iného viac práv, než sám má“. Súd prvej inštancie zo spisu 7C/32/2012 (podľa zvukového záznamu z pojednávania uskutočneného dňa 29.03.2019, ktorý si odvolací súd vypočul) zistil, že žalovaná z tohto konania B. A. nebola v evidencii Obvodného oddelenia PZ SR Martin, ODI Turčianske Teplice, evidovaná ako vlastníčka a držiteľka prevádzaného motorového vozidla. Ak by aj bola, ako to žalovaná tvrdí a možno by sa mohlo javiť z údajov v kúpno-predajnej zmluve z 02.09.2012, kde sa uvádza EČV prevádzaného motorového vozidla ZC XXXAZ, nesprávna evidencia v registri Okresného dopravného inšpektorátu nemá za následok vznik vlastníckeho práva k hnuiteľnej veci bez platne uzavretej zmluvy, následkom ktorej je nadobudnutie vlastníckeho práva.

14. Posúdenie nároku žalobkyne ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 OZ súdom prvej inštancie bolo správne a odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. neuplatnila žalovaná dôvodne. Z tohto dôvodu bol rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni 14 000,- € spolu s príslušenstvom podľa § 517 ods. 2 OZ potvrdený.

15. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku úspešnej žalobkyne na náhradu trov konania nevykonateľným výrokom, v ktorom neuložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania a neurčil lehotu na plnenie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/2016 z 25. 05. 2017 rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.), pretože podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník) už len o výške náhrady trov konania (a v prípade zastúpenia advokátom podľa § 263 ods. 1 C. s. p. aj o prijímateľovi tejto náhrady). To znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 C. s. p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. O povinnosti nahradiť trovy konania preto musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C. s. p. Tomu musí zodpovedať aj formulácia tzv. náhradového výroku, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že iba o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. Odvolací súd zmenil výrok rozsudku

súdu prvej inštancie o náhrade trov konania len z dôvodu, aby bolo vykonateľné a lehotu na plnenie určil na tri dni od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Vo výroku o náhrade trov konania bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť podľa § 388 C. s. p., aby bolo vykonateľné.

16. Žalobkyni priznal súd prvej inštancie uznesením č. k. 25C/12/2018-15 z 18.12.2018 oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu. Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb., ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, určení neplatnosti alebo určení neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne, alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi a v konaní pred správny súdom.

17. Žalovanej podľa výsledku konania vznikla povinnosť zaplatiť poplatok zo žaloby, avšak o uložení povinnosti zaplatiť poplatok na účet súdu nerozhoduje súd spôsobom uvedeným v § 262 ods. 1, 2 C. s. p., ale podľa ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch samostatným rozhodnutím, v ktorom bude uložená priamo povinnosť na zaplatenie poplatku určeného v konkrétnej výške. Výrokom č. III. napadnutého rozsudku nerozhodol súd prvej inštancie o poplatkovej povinnosti žalovanej správne, z tohto dôvodu bolo toto uznesenie (ako súčasť rozsudku) podľa § 389 ods. 1 písm. d) C. s. p. zrušené. O uložení povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok zo žaloby rozhodne súd prvej inštancie podľa Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb.

18. Spôsobom podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. rozhodol odvolací súd o nároku žalobkyne na náhradu trov odvolacieho konania, v ktorom uspela v celom rozsahu. Aj v prípade náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodovať o výške trov odvolacieho konania súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p. Z tohto dôvodu je aj lehota na plnenie náhrady trov odvolacieho konania viazaná na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).